

Kurucok, labancok

2012 szeptember 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Azt mondják, a magyaroknál két ember legkevesebb három álláspontón van. Aki a televízióban megnézte az ?szi parlamenti munka els? ülését, annak ez eszébe juthatott, különösen a miniszterelnök évadnyitó beszédének ellenzéki fogadtatása után.

A forgatókönyv is a réginek bizonyult: a Jobbik dúrban, az LMP mollban áriázza régi vádjait, az MSZP meg hol ehhez, hol ahhoz tercel.

Magyarország két éve olyan magasra tornyozta maga el?tt a feladatokat, hogy némelyek azt hitték, egy bástya elé kerültek, s még az sem t?nt föl nekik, hogy nincsenek l?rések. Orbán Viktor felsorolta a két év er?feszítéseinek eredményeit, és meger?sítette, hogy a kormány folytatja a megkezdett politikát. Ezért esett szó az adósságcsökkentésr?l, az államháztartási hiány mérséklésér?l, a középosztály meger?sítésér?l, a munkahelyteremtésr?l és az ?sszel megalkotandó földtörvényr?l.

A központi téma tehát nem az IMF-fel történ? megállapodás el?nyeinek és hátrányainak taglalása volt, hanem az a közigazgatást, adózást, hiteltörlesztést, munkahelyteremtést magában foglaló nagy, átszervez? munka, amelynek az Orbán-kormány a félidejéhez ért. A miniszterelnök új politikai életszabályok szükségességér?l beszélt, s ebben az „élet” szó beiktatása a legérdekesebb. Mert az a politika, amelynek nincsen köze az élethez, az életünkhöz, el?bb vagy utóbb kudarcot vall. Az SZDSZ ezen bukott meg, az LMP pedig emiatt nem tudja növelni táborát. Bár Orbán Viktor nem el?ször magyarázta el az okokat, a pénzügyi biztonsági háló fontosságát, a Jobbik elnöke megkérdezte, miért kötünk megállapodást az IMF-fel, ha nincs szükségünk a hitelre. Ilyen kérdések a téren, a sakkozók közt meg a g?zfürd?ben egészen jól hangzanak, de parlamenti politikusnak ennyire naivan nem tanácsos kérdez?sködnie, mert neki a kérdés utáni visszakérdezésre is tudnia kell el?re a választ. Vadítóan hangzott az LMP részér?l is a „romhalmaz” ország, meg a sallangtalanul és bulvárosan csak „baltás gyilkost” pártolónak bélyegzett kabinet elmarasztalása, de vajon hol járt Jávor Benedek 2010 el?tt, a Gyurcsány- és Bajnai-kormányok idején, ha az az állapot neki nem volt romhalmaz, és van-e némi fogalma a rendszerszer?en m?köd? kiadatási procedúrákról szerte a világban?

Szerencsés alkatnak mondhatja magát minden ellenzéki képvisel?, akinek csak és kizárólag az elmúlt két évvel voltak gondjai. Orbán Viktor a replikáiban a legjobb, és még ha úgy t?nhet is, elveszíti a fejét, azt is igen józanul és megfontoltan teszi. – Pár éve azt gondoltuk, az EU mindenre megoldás. Ma azt látjuk, hogy az EU a problémák forrása – hallhattuk, és ki-ki vérmérséklete szerint megnyugodhat vagy idegeskedhet amiatt, hogy ezt számos nyugati közgazda ugyanígy gondolja. – Maguk arra büszkék, hogy járják az országot, mi meg arra, hogy benne élünk – mondta a kormányf? az LMP frakcióvezet?jének. – Önök remegve várják, mikor lesz végre megszorítás! – olvasta Mesterházy Attila fejére, akinek rendesen az orra alá dörgölte, hogy a 2008-as IMF-megállapodást az

MSZP-kormány három hét alatt úgy benyelte, mint kacsa a nokedlit. (Vajon az miért volt jobb, hogy az akkori vezetés nem mérlegelt az ország érdekei védelmében, és id?t sem adott magának átgondolni a kölcsönt adó feltételeit? A nyugdíjak akkor 8 százalékkal csökkentek!) Mesterházy büszkén mondta: a 2008-as 20 milliárdos IMF-hitel jelent?s része a bankoknál landolt. Azoknál, akiket az Orbán-kormány megadóztatott…

Mert jó, ha tudjuk, Magyarország f? b?ne a pénzvilág szemében éppen ez: a megosztott köztehervíselés. Ez volt a harapás az almába, az ok a ki?zetésre. De azért a paradicsom és az offshore-paradicsom közt a különbség megmarad.

Körmendy Zsuzsanna - mno.hu

Ajánló